

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2020 și sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 14 mai 2019, în cauza penală în privința lui,

Trofim Alexandr XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 26.09.2018 – 14.05.2019

instanța de apel: 18.06.2019 – 23.06.2020

instanța de recurs: 02.11.2020 – 21.04.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, din 14 mai 2019, cauza fiind examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, *Trofim Alexandr* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor, pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art.90 din Codul penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite lui Trofim Alexandr, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, termen în care ultimul a fost obligat să presteze 150 (una sută cincizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, prima instanță a constatat că, Trofim Alexandr, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul punerii în circulație a drogurilor, fără scop de înstrăinare, în circumstanțe de timp și loc

nestabilite de către organul de urmărire penală, a procurat și păstrat la domiciliul său din municipiul Chișinău, sectorul Ciocana, bd. XXXXX, ap. XXXXX, droguri, până la 07 martie 2018, când în cadrul cercetării la fața locului, de către reprezentanții organelor de drept au fost descoperite și ridicate o bucată de folie de staniol, în care se afla masa vegetală uscată, de culoare galben-cafenie și un fragment de butelie din polimer incolor, cu capac din folie de staniol, ce prezentau depuneri de culoare cafenie închisă.

Conform raportului de constatare 34/12/1- R-1304 din 10 aprilie 2018, în depunerile de culoare cafenie închisă de pe fragmentul de butelie din polimer incolor cu capac din folie de staniol s-a depistat 5-fluro ADB, care reprezintă analog al substanțelor stupefiante, cu masa totală de 0,015 grame, iar în masa vegetală uscată de culoare galben-cafenie, s-a depistat ADB fubinaca, care se atribuie la substanțele psihotrope, cu masa totală de 0,333 grame și care, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții deosebit de mari.

Fapta constatată de prima instanță a fost calificată în baza art. 217 alin.(4) lit. b) din Codul penal, procurarea, păstrarea și utilizarea drogurilor și analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, și stabilirea lui Trofim Alexandr conform art.217 alin. (4) lit. b) Cod penal, a unei pedepse minimale non privative de libertate.

3.1. În motivarea apelului, avocatul Druță Boris a indicat că:

- deși cauza a fost examinată la cererea apelantului în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, în procedură simplificată, având ca suport probele acumulate în faza urmăririi penale, apărarea consideră că lui Trofim Alexandr i s-a aplicat o pedeapsă prea aspră;

- instanța insuficient a constatat posibilitățile materiale fiindu-i numită o pedeapsă legată de privațiunea de libertate condiționată exagerată;

- insuficient de puțin s-a luat în calcul la numirea pedepsei, că Trofim Alexandr care și-a recunoscut total vina;

- insuficient s-a apreciat solicitarea lui Trofim Alexandr de a examina cauza în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală;

- nu s-a luat în calcul faptul că Trofim Alexandr nu are confirmată posesia de antecedente penale și se caracterizează bine la locul de trai, considerând că ultimului urma să i se aplice o pedeapsă minimală, non privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie

2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului și menținută sentința Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 14 mai 2019 privind-l pe Trofim Alexandr.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a invocat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 70, 75 și 90 Cod penal, precum și celor din articolul 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitei de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat – închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, pe termenul fixat. Prima instanță, motivat a soluționat chestiunea cu privire la pedeapsa penală.

Prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, pe termenul fixat, precum, și cu suspendarea executării pedepsei, și aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității. Interpretarea judiciară a prevederilor articolului 90 Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului, care este pozitivă, la evidența medicului narcolog și psiholog nu se află, se căiește de cele comise, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 2, 6 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală*, a solicitat casarea parțială a deciziei, și casarea parțială a sentinței.

5.1 În susținerea recursului avocatul Druță Boris a invocat că:

- instanțele nu au luat în considerație că Trofim Alexandr se află mereu în căutarea locului de munca, mereu se deplasează la munci în afara orașului nu poate exercita munci neremunerate în folosul comunității, la examinarea cauzei în prima instanță nu a fost întrebat dacă este real de a îndeplini această pedeapsă suplimentară din sentință;
- pedeapsa cu muncă neremunerată în viitor îi poate crea lui Trofim

Alexandr probleme, punându-se chiar întrebarea de a-l determina cu executarea reală în instituțiile penitenciare. Pentru a evita aceste dificultăți, consideră că în calitatea de pedeapsă auxiliară, la aplicarea art. 90 Cod penal, ar fi mai potrivit să i se numească o amendă minimală, ce ar putea s-o îndeplinească;

- instanța nu au ținut suficient cont de cerințele art. 79 Cod penal, și în sensul art. 6 alin. (1) Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, instanța de judecată, trebuia să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârea, dar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze faptele constatate.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit textului recursului declarat, avocatul Druță Boris invocă în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile pct. 2) și 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct. 2) instanța nu a fost compusă potrivit

legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33; pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Deși, recurentul face trimiterea la art. 427 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, în textul recursului avocatul nu redă și nu invocă nici un argument în susținerea faptului precum că instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod de procedură penală.

În acest sens, verificând materialele cauzei Colegiul penal nu a constatat careva abateri procesuale sau careva erori de drept în confirmarea criticilor prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală.

Colegiul reține că, avocatul Druță Boris în numele inculpatului Trofim Alexandr invocă de drept și temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În argumentarea recursului ordinar declarat la caz, partea apărării susține că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu modificarea parțială a sentinței, înlocuind munca neremunerată de 150 ore în amendă minimală, deoarece pedeapsa aplicată îi poate crea dificultăți inculpatului.

Așadar, temeiurile pentru recurs invocate de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

În atare situație, Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurentului și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Așadar, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că aceasta a fost emisă cu respectarea cerințelor art. 414 alin. Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel, judecând cauza a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel și-a motivat hotărârea prin analiza și sinteza actelor și lucrărilor dosarului. Instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat justificat a menține sentința primei instanțe, prin care Trofim Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, termen în care ultimul a fost obligat să presteze 150 (una sută cincizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului, remarcă că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a cercetat materialele dosarului, adoptând în consecință o soluție corectă.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale invocate în cererea de apel, motivându-și decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări, precum a fost expusă mai sus în pct. 4 al prezentei decizii.

Colegiul penal constată motivarea amplă și temeinică a soluției emise de către instanța de apel în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Trofim Alexandr, astfel Colegiul penal conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de recurs rezumă că, totalitatea argumentelor invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului ordinar și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelul declarat, iar motivarea din decizia

acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Trofim Alexandr XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 mai 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda